

Jaromir Nohavica, Setk

Co bylo je pry jednou provdy a stesky jsou k niemu
kdy epocha m vlastn kulisy herce i kus
a lto mi je e u nikdy se nesetkm s Pukinem
nezajdu si s nm na aj do bistra U sedmi hus

Dnes u nechodme jak zastara bosci naboso
vou motory aut my z oken stme galaxie
a lto mi je e u po Moskv nejezd droki
a nebudou vc nebudou a to lto mi je

Podl tebou se sklhm m bezbeh epocho pozn
a vzdvm ti hold lidsk rozume nad rozumem
a lto mi je e jak dv se i dnes bkm klanme
a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem

Podl naich cest dlouh aleje vtznch prapor
n boj za to stl my mme ve za co li jsme se bt
a lto mi je e se stavj pomnky z mramoru
a vy ne my vy ne veker vtzstv

Co bylo je pry vyjdu ven na pacr koukm noc je tu
vtom z nieho nic vedle arbatskch vrat u vody
stoj drok a k a pan Pukin jde po przdnm prospektu
j krk za to dm ztra e se nco pihod